

ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΣΟ ΤΟΥ ΤΖΑΚΣΟΝ ΜΠΑΡΝΕΤ

Ο ΕΡΥΘΡΟΔΕΡΜΟΣ ΡΟΚΦΕΛΛΕΡ

Η άποκαλύψεις μιᾶς δίκης στὴν Ὀκλοχάμα. Ἡ παράξενη ἱστορία ἑνὸς Ἐρυθροδέρμου. Ὁ «θησαυρός» τοῦ Τζάκσον Μπάρντετ. Τὰ πετρέλαια ἑνὸς «παρίας». Τὸ ταξίδι τοῦ Ἐρυθροδέρμου πολυεκατομμυριούχου στὴ Νέα Ὑόρκη. Πῶς παντρεύθηκε μιὰ λευκὴ γυναίκα. Τὸ μυστήριο τῆς Τζουλιάνας Μέλβολ, κλπ. κλπ.

ΚΑΝΕΙΣ συγγραφεὺς, ἀπὸ κείνους πού μᾶς περιέγραψαν τὰ περίφημα καὶ συναρπαστικὰ κατορθώματα τῶν Ἐρυθροδέρμων, δὲν θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῆ τὸ περιπετειῶδες καὶ παράξενο ἐρωτικὸ ρομάντσο τοῦ θρυλικοῦ σήμερα Τζάκσον Μπάρντετ, τοῦ Ἐρυθροδέρμου πολυεκατομμυριούχου τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ ἐρωτικὸ αὐτὸ ρομάντσο ἔγινε γνωστὸ, γιὰτὶ ὀλόκληρη φυλὴ, διακόσιοι πενήντα Ἐρυθροδέρμοι ἔφεραν μπροστὰ στὸ ἀμερικανικὸ δικαστήριον τῆς Ὀκλοχάμας μιὰ λευκὴ γυναίκα, χήρα ἑνὸς μέλους τῆς φυλῆς τους, τοῦ Τζάκσον Μπάρντετ, ζητώντας νὰ ἀκυρωθῆ ἡ διαθήκη του καὶ νὰ δοθῆ, σύμφωνα μὲ τὰ παλιὰ ἔθιμα, ὅλη ἡ κολοσιαιὰ περιουσία τῆς χήρας σ' ὀλόκληρη τὴ φυλὴ. Κι' ἀλήθεια, ὅπως εἶνε γνωστὸν, οἱ Ἐρυθροδέρμοι καὶ σήμερα ἀκόμη, ἀκολουθώντας τὶς θρησκευτικὰς παραδόσεις τους, δὲν ἀναγνωρίζουν καμμιά ἀτομικὴ ἰδιοκτησίαν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς ὀλόκληρης τῆς φυλῆς. Ὅτι ἔχει ἕνας Ἐρυθροδέρμος, δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικὰ σ' αὐτόν, ἀλλὰ σ' ὅλα τὰ μέλη τῆς φυλῆς. Μ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ δικαίωμα ζητοῦν τώρα νὰ πάρουν ἀπὸ τὴ χήρα τοῦ Μπάρντετ, πού ἀνήκει στὴν λευκὴ φυλὴ, τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐρυθροδέρμου πολυεκατομμυριούχου.

Εἶνε πολλὰ ἀρὰ γε αὐτὰ τὰ ἑκατομμύρια τῆς διεκδικουμένης κληρονομίας; Ἐ, δὲν εἶνε καὶ τόσο ἀξιοπρόσχετα... Μόλις ξεπερνοῦν τὰ ἑκατὸ ἑκατομμύρια δολλάρια!..

Πῶς ὅμως τὰ ἔφτιαξε αὐτὸς ὁ Ἐρυθροδέρμος Τζάκσον Μπάρντετ, πού εἶνε ὁ μόνος Ἐρυθροδέρμος πολυεκατομμυριούχος στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου; Ἡ ζωὴ του, ὅπως εἶπαμε, εἶνε ἀπὸ τὶς πιὸ παράξενες καὶ τὶς πιὸ περιπετειῶδεις κι' ἀξίζει νὰ τὴν οἰηγηθῆ κανεὶς μὲ κάθε λεπτομέρεια.

Ὁ Τζάκσον Μπάρντετ, καθὼς βλέπετε, δὲν ἔχει κανένα ἀπὸ κείνα τὰ ποιητικὰ ὀνόματα, μὲ τὰ ὁποῖα βαφτίζουν τοὺς Ἐρυθροδέρμους, γιὰτὶ δὲν τὸν ἔλεγαν οὔτε «Μάτι Γερακιού», οὔτε «Νύχι Τίγρω». Τὸν ἔλεγαν ἀπλῶς... «Ἐρυθροδέρμο Ροκφέλλερ»!

Καὶ πράγματι, ὁ Τζάκσον Μπάρντετ, πού πέθανε ἔδῳ καὶ λίγο καιρὸ, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς «βασιλεῖς» τοῦ πετρελαίου. Ὅπως δὲ εἶνε γνωστὸ, ἕνας «βασιλεὺς» τοῦ πετρελαίου δὲν ἀνήκει σὲ τίς δυναστείας ἐκεῖνες πού κληρονομοῦν τὸ θρόνον ἀπὸ πατέρα σὲ γιό. Ἐνας τέτοιος θρόνος ἢ κατακτᾶται μὲ σκληροὺς ἀγῶνες ἢ πέφτει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ. Στὴν περίπτωσι τοῦ Μπάρντετ, συνέβη τὸ δεύτερο. Μὰ πρὶν γνωρίσῃ τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς, ὁ Ἐρυθροδέρμος αὐτὸς περνοῦσε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, πολὺ σκληρὰ καὶ μαῦρες ἡμέρες. Ποτέ του δὲν εἶχε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ γινόταν μιὰ μέρα ὁ πλουσιώτερος ἀνθρώπος τῆς φυλῆς του, γιὰτὶ ποτέ του δὲν ἦταν ἴσιος κι' ὅμοιος μὲ τοὺς ἄλλους. Ὅλοι τὸν θεωροῦσαν πάντα ὡς ἕνα «παρία» κι' ὁ λόγος αὐτὸς ἦταν, ἐπειδὴ ἡ μητέρα του εἶχε κάνει ἕνα γάμο πού δὲν συμφωνοῦσε μὲ τὶς παραδόσεις τῆς φυλῆς. Αὐτὴ δὲ ἡ φυλὴ ἦταν ἀπὸ τὶς πιὸ ἄγριες καὶ τὶς πιὸ πολεμοχαρεῖς τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ Ἐρυθροδέρμοι λοιπὸν τῆς φυλῆς αὐτῆς τῶν Κρήκς, μόνον ὕστερ' ἀπὸ μακροχρόνιους ἀγῶνες μὲ τοὺς λευκοὺς ἀναγκάστηκαν νὰ καταθέσουν τὰ ὄπλα καὶ νὰ παραδεχτοῦν τὴν ἥττα τους. Κι' ἀπὸ τότε, ἔπεσαν κι' αὐτοὶ στὸν λήθαργο, πού βρίσκονται σήμερα ὅλες ἡ φυλὲς τῶν Ἐρυ-

θοδέρμων. Οἱ Ἀμερικανοὶ τοὺς ἔδωσαν μιὰ μεγάλη ἔκτασι στὴν πολιτείαν τῆς Ὀκλοχάμας, τοὺς τὴν ἐμοίρσαν σὲ ἰδιοκτησίαις καὶ τοὺς ὑποχρέωσαν νὰ παρατήσουν τὸ νομαδικὸ βίον τους καὶ νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ πέρα. Κι' ἔτσι, ὅταν μεγάλωσε ὁ Μπάρντετ, κληρονόμησε ἀπὸ τὸν πατέρα του ἕνα χωράφι, τὸ πιὸ ἄγονο καὶ τὸ πιὸ φτωχὸ ἀπ' ὅλα, πού βρισκόταν στὴν ἄκρην τῶν μεγάλων κτημάτων τῆς φυλῆς. Ἄλλωστε, ἦταν ἕνας «παρίας» κι' ἔπρεπε νὰ ζῆ μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, μέσα στὴ γενικὴ περιφρόνησι.

Μιὰ μέρα, ὡστόσο, ἔφτασαν ἀνάμεσα στοὺς Ἐρυθροδέρμους κάτι παράξενοι ἐπισκέπτες, πού δὲν εἶχαν διόλου καιρὸ στὴ διάθεσί τους γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τοὺς χοροὺς καὶ τὶς παντομίμας τῶν Ἐρυθροδέρμων. Οἱ λευκοὶ ἄρχισαν νὰ τρυποῦν τὸ ἔδαφος μὲ ἀλλόκοτα μηχανήματα καὶ νὰ προσέχουν ἰδιαιτέρως τὸ ἄγονο κτῆμα τοῦ Τζάκσον Μπάρντετ. Αὐτὸ ἦταν ἄρκετὸ γιὰ νὰ ὑποψιασθοῦν οἱ ἄλλοι Ἐρυθροδέρμοι ὅτι κάποιος θησαυρὸς ἦταν κρυμμένος στὸ χωράφι τοῦ «παρίας».

Κι' ἀλήθεια, ὑπῆρχε κάποιος θησαυρὸς, μὰ γιὰ κακὴ τὴν τύχη οἱ Ἐρυθροδέρμοι δὲν μπορούσαν νὰ τὸν πάρουν, γιὰτὶ δὲν ἦταν ἀπὸ γρυσὰ νομίσματα, ἀλλὰ ἀπὸ... πετρέλαιο!

Ὁ Ἐρυθροδέρμος Τζάκσον Μπάρντετ καὶ ἡ σύζυγός του

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτῆ, ἡ τύχη ἄρχισε νὰ χαμογελάῃ στὸν Τζάκσον Μπάρντετ. Ὁ ἀγράμματος Ἐρυθροδέρμος, ὁ «παρίας» τῆς φυλῆς, ἔγινε ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη ἰδιοκτητῆς πετρελαιοφόρων πηγῶν. Οἱ λευκοὶ πού εἶχαν ἀνακαλύψει τὸ πετρέλαιο, τοῦ πρότειναν νὰ ἀγοράσουν τὸ κτῆμα του καὶ τοῦ προσέφεραν ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια.

—Θέλω δυὸ ἑκατομμύρια! τοὺς εἶπε μὲ ἀπάθεια ὁ Μπάρντετ, δίχως νὰ ξέρῃ κατὰ βάθος πόσο πολὺ μεγάλο ἦταν τὸ ποσὸν αὐτό.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ ἑκατομμύρια, ὁ Μπάρντετ ζήτησε κι' ἕνα ἀξιοσέβαστο ποσοστὸ ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως κι' ἔτσι ἔγινε ἀπὸ «παρίας» ἕνας εὐτυχισμένος εἰσοδηματίας!

Ὁ Τζάκσον Μπάρντετ ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ περιφρονῆ κι'

αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του, ὅλους τοὺς ἄλλους Ἐρυθροδέρμους, νὰ ζῆ διαρκῶς μέσα στὸ σπιτί του, μετρώντας μὲ μιὰ ἀπερίγραπτη φιλαργυρία τὰ χιλιάδικά του, πού δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὰ καταθέσῃ στὴν Τράπεζα καὶ νὰ συλλογίζεται πῶς ἦταν πειὰ καιρὸς νὰ παντρευθῆ. Μὰ δὲν τοῦ ἄρεσε καμμιά κοπέλλα ἀπὸ τὸ χωριὸ του. Ὁ Μπάρντετ ἤθελε νὸ παντρευθῆ μιὰ λευκὴ γυναίκα, μὰ καμμιά, ἀπ' ὅσες ἐπισκέπτονταν τοὺς Ἐρυθροδέρμους, δὲν ἔτυχε νὰ τὸν προσέξῃ οὔτε μιὰ στιγμὴ. Κι' ἐκεῖνος, ἀπογοητευμένος, βυθίστηκε σὲ μιὰ στυγνὴ μελαγχολία καὶ παρακάλεσε ἕνα φίλον του μηχανικὸ, πού πήγαινε στὴ Νέα Ὑόρκη, νὰ τὸν πάρῃ μαζί του, γιὰτὶ ἐκεῖ πέρα θὰ εὑρίσκε ἀσφαλῶς τὴν γυναίκα τῶν ὀνείρων του. Ὁ Ἀμερικανὸς μηχανικὸς δέχτηκε πρόθυμα νὰ ὀδηγήσῃ τὸν Μπάρντετ στὴ Νέα Ὑόρκη, ἀποφεύγοντας νὰ τοῦ ἀναφέρῃ τὶς φυλετικὰς προλήψεις τῶν «γιάγκηδων», γιὰ νὰ μὴ τὸν πικράνῃ περισσότερο. Εἶχε τὴ γνώμη ὅτι ὁ Μπάρντετ θὰ εὑρίσκε στὴ Νέα Ὑόρκη ἕνα σωρὸ εὐχάριστες διασκέδασεις, πού θὰ τὸν ἔκαναν γρήγορα νὰ ξεχάσῃ τὸν γάμο του.

Μὰ τὸ περίεργο τώρα εἶνε ὅτι καμμιά διασκέδασις δὲν

ίκανοποίησε τὸν Ἑρυθρόδερμό μας. Ὁ Μπάρντετ, μπροστά στις δώδεκα χορεύτριες τοῦ Ζιγκφιλντ, τις «ὠραιότερες τοῦ κόσμου», ἔμεινε τελείως ἀσυγκίνητος, μὴ μπορῶντας νὰ καταλάβῃ τὸ χορὸ τους. Εἶχε, βλέπετε, ἄλλη ἀντίληψι γιὰ τὸ χορὸ: τὴν θρησκευτική. Στους Ἑρυθροδέρμους χορεύουν μόνο οἱ ἄντρες!

Ὁ Μπάρντετ λοιπὸν ἀπόμεινε μὲ τὴν μελαγχολία του καὶ τὴν ἔμμονη ιδέα του, πράγμα πού ἔφερνε σὲ πολὺ δύσκολη θέσι τὸν φίλο του. Μιά μέρα, ὡστόσο, γυρίζοντας στὸ ξενοδοχεῖο, εἶδε τὸν Μπάρντετ νὰ μιλά μὲ μιὰ νόστιμη Ἄμερικανίδα!...

Ὁ Ἑρυθρόδερμος, μόλις εἶδε τὸν φίλο του, ἔσπευσε νὰ τοῦ ἀναγγεῖλη:

— Βρῆκα τὴν γυναῖκα πού ἠθελα!... Ἀποφασίσαμε νὰ παντρευτοῦμε!...

Ποιά ἦταν αὐτή ἡ γυναῖκα πού δεχόταν νὰ πάρῃ ἓναν βαθύπλουτο Ἑρυθρόδερμο; Ἄγνωστον! Μυστήριον! Κανεὶς μέχρι προχθὲς δὲν ἤξερε τὸ πραγματικὸ της ὄνομα καὶ τὴν ἱστορία της. Ἄλλοι ἔλεγαν πὼς ἦταν μιὰ τυχοδιώκτρια, ἄλλοι πάλι πὼς ἦταν μιὰ ἀνισόρροπη. Ἡ ἀλήθεια εἶνε διαφορετική, ὅπως θὰ δῆτε σὲ λίγο...

Ὁ Μπάρντετ λοιπὸν, τὴν ἄλλη μέρα ἔφυγε μαζί μὲ τὴν λευκὴ γυναῖκα γιὰ τοὺς καταρράχτες τοῦ Νιαγάρα, ὅπου περνοῦν τὴν σελήνη τοῦ μέλιτος ὅλοι οἱ νεόνυμφοι τῆς Ἀμερικῆς, παντρεύτηκε ἐκεῖ πέρα καὶ στὸ τέλος τοῦ τρυφεροῦ μῆνα ξαναγύρισε στὴ Νέα Ὑόρκη. Ὁ γάμος του ὅμως αὐτὸς ἀναστάτωσε τόσο τὴν κοινὴ γνώμη, ὥστε ὁ Ἑρυθρόδερμος ἔφυγε γρήγορα πανικόβλητος μαζί μὲ τὴν Ἀμερικανίδα γιὰ τὴν Ὀκλοχάμα. Μὰ κι' ἐκεῖ πέρα δὲν εἶχε καλύτερη ὑποδοχὴ ἀπὸ τοὺς Ἑρυθροδέρμους. Οἱ Ἀμερικανοὶ θεωροῦσαν μεγάλο σκάνδαλο τὸν γάμο τῆς λευκῆς μὲ ἓναν Ἑρυθρόδερμο, οἱ δὲ Ἑρυθρόδερμοι σωστὸ ἔγκλημα τὸν γάμο τοῦ Μπάρντετ μὲ μιὰ λευκὴ γυναῖκα! Αὐτὸς ὅμως ἦταν εὐτυχισμένος καὶ δὲν λογάριζε κανένα! Ἔφτιαξε μιὰ μεγάλη βίλλα στὰ σύνορα τῆς περιοχῆς τῶν Ἑρυθροδέρμων, κλείστηκε μέσα σ' αὐτὴ μὲ τὴν γυναῖκα του κι' ἔζησε ἐκεῖ πέρα ἡσυχος, πλουτίζοντας διαρκῶς, ὡς τὴν ἡμέρα πού πέθανε, κληρονομῶντας στὴν Ἀμερικανίδα, στὴ μυστηριώδη αὐτὴ λευκὴ γυναῖκα, τὴν κολοσσιαία περιουσία του.

Τὸ μυστήριό της, ὡστόσο, ἔγινε σήμερα γνωστὸ στὴ δίκη τῶν Ἑρυθροδέρμων, πού ἀναφέραμε, γιὰ τὴν ἀκύρωσι τῆς διαθήκης τοῦ Μπάρντετ. Ἡ λευκὴ αὐτὴ γυναῖκα λέγεται Τζουλιάννα Μέλβιλ κι' εἶχε ἔγκαταλείπει τὸ σπίτι της ὑστερ' ἀπὸ μιὰ ἐρωτικὴ τρέλλα της, γιὰ νὰ πάῃ νὰ ζῆσῃ στὴ Νέα Ὑόρκη. Μὰ ἐκεῖ πέρα εἶδε γρήγορα ὅτι δὲν ἦταν εὐκόλο νὰ βρῆ δουλειά κι' ὅπως ἦταν ἀπάνταρη, ἀπογοητεύτηκε τόσο, ὥστε πῆρε τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν: νὰ παντρευτῆ τὸν πρῶτο ἀνθρώπο πού θὰ τῆς πρότεινε νὰ τὴν πάρῃ γυναῖκα του!...

Ἐ, λοιπὸν, ἡ μοῖρα τὸ θέλησε, ὁ πρῶτος αὐτὸς ἀνθρώπος νὰ εἶνε ὁ πολυεκατομμυριούχος Ἑρυθρόδερμος Τζάκσον Μπάρντετ!

Ἡ Τζουλιάννα Μέλβιλ λοιπὸν δέχτηκε τὴν πρότασί του καὶ ἀπὸ τότε τυλίχτηκε στὸ ἀνεξιχνίαστο μυστήριό της, πού δὲν διεφωτίσθη παρά μόλις προχθὲς καὶ πού ἔχει συναρπάσει κυριολεκτικὰ τις Ἠνωμένες Πολιτεῖες. Ὅσο δὲ γιὰ τὴν κληρονομία τοῦ Τζάκσον Μπάρντετ, οἱ Ἑρυθρόδερμοι δὲν ἔχουν καμμιά ἐλπίδα νὰ κερδίσουν τὴ δίκη, γιὰτι οἱ μόνοι νόμοι πού ἰσχύουν εἶνε οἱ ἀμερικανικοὶ κι' ὅχι οἱ παλῆοι θρησκευτικοὶ νόμοι τῆς φυλῆς τους... Ἔτσι ἡ Τζουλιάννα Μέλβιλ ἔχει σήμερα μιὰ περιουσία ἀπὸ ἑκατὸν ἑκατομμύρια δολλάρια!...

ΠΩΛ ΤΡΕΝΤΑΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Ὁ περίφημος μισάνθρωπος καὶ πρὸ πάντων μισογύνῃς τῆς ἀρχαιότητος ὁ Τίμων, ὅταν εἶδε κάποτε δύο γυναῖκες κρεμασμένες ἀπὸ τοὺς κλώνους μιᾶς συκιάς, φώναξε τρελλὸς ἀπὸ ἐνθουσιασμό:

— ὦ! Ἄς δώσουν οἱ θεοὶ νὰ βγάλουν ὅλα τὰ δέντρα παρόμοιους καρπούς.

Ὅταν μιλοῦμε γιὰ τὰ πλοῦτη τοῦ Κροίσου καὶ ἀποκαλοῦμε κάποιον πλοῦσιο «Κροῖσο», φανταζόμαστε ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς ἀρχαίας Λυδίας ἦταν ὁ πρὸ πλοῦσιος ἀνθρώπος καὶ γιὰ τὴν ἀρχαία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σημερινὴ ἐποχή. Καὶ ὅμως πόση φαντάζεσθε ὅτι ἦταν ἡ περιουσία τοῦ Κροίσου; Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς σπουδαίων οικονομολόγων δὲν ὑπερέβαινε τὰ 65 ἑκατομμύρια φράγκα. Δηλαδή εἶνε ζήτημα ἂν θὰ καταδέχονταν νὰ τὸν χαιρετήσουν οἱ... ἐφοπλισταὶ τῶν ἡμερῶν μας.

ΣΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΗΓΑΣΟΥ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΦΩΝΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

1

Ἐδῶ πού ζεῖς, ἀγάπη μου, σ' ἔτοῦτα τ' ἀκρογιάλια
Ἐπῆρες ἀπ' τὴ θάλασσα τὴν ὑπουλὴ γαλήνη,
Τὴ μόρα της πού δὲν ἀκούει λυγμούς καὶ παρακάλια
Τὴν ἀπονία της ὅλα της. Κι' ἐγὼ πῆρ' ἀπὸ κείνη.

Κι' ἐγὼ! Μὰ τί τῆς πῆρα ἐγὼ; Τὴν τύχη ἐγὼ τῆς πῆρα
Τῆς θάρκας πού παράτησαν συντρίμμια στὸ λιμάνι,
Καὶ πότε τὴν κυλᾶ τρελλῆ στὰ κύματα ἢ πλημμύρα
Καὶ πότε ἢ ρήξη ἢ ἀπιστη στὰ θράχια τὴν ξεχάνει.

2

Τόσο γλυκὰ δὲ χάραξε ποτὲ γιὰ μένα ἡ μέρα:
Φέγγει ἀπαλὰ ὁ Σαρωνικὸς καὶ τὸ λιμάνι πέρα,
Χαμόγελο εἶν' ἡ Αἴγινα, τραγοῦδι ἢ Σαλαμίνα
Κι' ὄνειρο μὲς' στῆς χαραυγῆς τὴν καταχνία ἢ Ἀθήνα.

Οἱ κάβοι ἀνθίσαν κ' οἱ γκρεμοὶ τὸ κάθε ξερονῆσι
Μέσ' στοῦ πελάγου τὸ γλαυκὸ ξεχνιέται τὸ μεθύσι
Ὅλα γιορτάζουν' κι' ὁ ὕμηττός ἀντάμα τους' κι' ἀγάλ'
Ἀπ' τὴν κορφὴ τοῦ τῆς Χαρᾶς ὁ ἥλιος ξεπροβάλλει.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

Γ Ε Ρ Α Μ Α Τ Α

Ὅσο πλοῦτος ὄλο τῶχουν πάρει
Καὶ τοὺς θησαυροὺς ὅλου τοῦ κόσμου,
Μιά κοπέλλα κι' ἓνα παλληκάρι.

Λίγη φρονιμάδα, Θέ μου, δόξμου
Νὰ κυττάζω, δίχως νὰ ὑποφέρω,
Στὸν παλῆο καθρέφτη μου, ἓνα γέρο.

Γίποτε στὸν κόσμο δὲ φελάει,
Παρά μόνο τάνθος ὅπου ἀνοίγει,
Κι' ἓνα φύλλο πράσινο τοῦ Μάη.

Μιά σταλιά δροσοῦλας κι' ἂν ξεφύγη
Στάχαρο τάγκάθι τὸ παρέκει,
Πέφτοντας, γλυστρᾶ καὶ μῆτε στέκει...

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

Β Ρ Α Δ Υ

Το θράδου γέρνει στὸ θουνὸ μὲ τρόπο κουρασμένο,
πού λὲς ἀπὸ τὴν ὕψι του τὴν τόσο θλιβερὴ
πὼς οὔτ' ἀπόψε τὴ χαρὰ δὲν μπόρεσε νὰ βρῆ
— γι' αὐτὸ εἶνε τόσο σιωπηλὸ καὶ τόσο ἀφανισμένο.
Κι' ἐγὼ πού ἐπίσης τὴ χαρὰ κάπου νὰ βρῶ προσμένα,
νοιώθω δὲν ξέρω ποιά γλυκειὰ καὶ θεία παρηγοριά
κι' ἀφήνω πάλι τὸ μυαλό νὰ νείρεται βαρειά
κι' ἄς εἶνε τόσο ἀγέλαστο, καὶ τόσο λυπημένο...
Μακρὰ μου ἀκούγονται ἡ φωνὲς κάποιων παιδιῶν πού
(πάνε.

Κι' ἐνῶ τὸ θράδου στὸ θουνὸ κοντεύει νὰ χαθῆ,
μ' ἓνα παράπονο βουβὸ κι' ἐπίσημα βαθὸ
ξυπνᾶνε ξάφνου ἢ βραδυνὲς καμπάνες καὶ χτυπᾶνε...
Καὶ τὰ παιδιὰ στρέφουν ἀργὰ πρὸς τὸ χωριὸ καὶ πάνε...

ΝΑΠΟΛ. ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΓΡΗΑΣ

Κι' ἂν σὲ φιλήσω, τί κακὸ εἶνε τὰ φιλιὰ;
Γρηούλα μάμμη ὅταν γενῆς μ' ἄσπρα μαλλιὰ
Στὰ παραμύθια, πού θὰ λὲς καὶ πού θὰ πλέκης
Καὶ ἰστορῶντας τὰ παλῆὰ θὰ κοντοστέκης.
Θὰ λὲς σὲ τόνο ἀργὸ καὶ θλιβερὸ
Καὶ μιὰ ἱστορία, πού ἔτσι θ' ἀρχινᾷ:
«Παιδιά μου, μιὰ φορὰ κι' ἓνα καιρὸ
Μ' ἐφίλησε ἓνας ὅπου πέθανε καὶ πάει...»

ΤΙΜ. ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ